

**Protokół nr 5/2019
z posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej Wrocławia
z dnia 8 kwietnia 2019 roku,
o godzinie 14:00**

BRM-DPP.0012.12.5.2019

Posiedzenie Komisji prowadziła Wiceprzewodnicząca Jolanta Niezgodzka.
Na ogólną liczbę 5 radnych, nieobecni byli: radny Czesław Cyrul oraz radny Andrzej Puzio.

Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek obrad:

I Przyjęcie porządku obrad

II Rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany nazwy ulicy Marii Curie-Skłodowskiej - **druk nr 227/19.**

III Rozpoznanie wniosku oraz skarg

1. wniosku w sprawie zmiany systemu wsparcia Gminy Wrocław dla podmiotów prowadzących żłobki i kluby dziecięce - **druk nr 216/19.**

2. skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie odmowy wyrażenia zgody na przekazanie przez Murapol Projekt 45 Sp. z o. o., na rzecz Gminy Wrocław, kwoty odpowiadającej 5-letnim kosztom zapewnienia transportu i opieki w czasie przewozu dziecka - **druk 207/19.**

3. skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu - **druk nr 193/19.**

IV. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia

V. Wolne wnioski

Ad. I. Komisja bez uwag przyjęła porządek obrad.

Ad. II. Następnie Komisja petycję w sprawie

II Rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany nazwy ulicy Marii Curie-Skłodowskiej - **druk nr 227/19**

Zreferowała: Pracownik Departamentu Strategii i Rozwoju Miasta,

Petycją z dnia 4 marca 2019 r. *Wyłącza się jawność niniejszego punktu w zakresie imion i nazwisk jako zawierającej dane osobowe osób fizycznych w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).* (dalej: „Wnosząca petycję”) zaproponowała rozważenie zmiany nazwy ul. Marii Curie-Skłodowskiej na ul. Marii Skłodowskiej-Curie.

Uzasadniając petycję, Wnosząca wskazała, iż obecnie nazwa ulicy odnosi się do innej osoby niż polska dwukrotna noblistka Maria Skłodowska-Curie. W jej ocenie zapewne intencją towarzyszącą nadaniu nazwy tej ulicy było upamiętnienie tej wielkiej Polki, a nie innej osoby. Utrzymanie nazwy ulicy w tym kształcie nie osiąga zatem tego celu, a nadto świadczy źle o wiedzy historycznej, a nawet ogólnej Wrocławian.

Stanowisko w sprawie petycji zajął pismem z dnia 29 marca 2019 r. Dyrektor Departamentu Strategii i Rozwoju Miasta Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej: „Dyrektor”). Wyjaśnił w nim, iż w Okólniku nr 76 Zarządu Miejskiego z dnia 19 października 1945 r. (Lp. II 8/O/Dr.Ł/45), że ulica Tiergartenstrasse (do 1903 r. jako Thiergartenstrasse) otrzymała nazwę: ulica Marii Curie-Skłodowskiej. Taka właśnie nazwa występuje m. in. w ewidencji miejscowości, ulic i adresów miasta Wrocławia, operacie ewidencji gruntów i budynków, księgach wieczystych nieruchomości, czy też tablicach z informacją ulicową.

Aby zmienić kolejność członów w nazwisku uczonej należałoby najpierw zmienić nazwę ulicy w trybie nadania nazwy, o czym stanowi § 1 ust. 2 uchwały nr VI/128/07 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie nadawania nazw ulicom, placom i parkom na terenie Wrocławia.

Komisja podkreśliła, że zmiana nazwy ulicy pociąga za sobą szereg konsekwencji prawnych i wiąże się dużymi uciążliwościami, także finansowymi, dla mieszkańców i przedsiębiorców. Uchwała Rady Miejskiej Wrocławia o zmianie nazwy spowodowałaby konieczność dokonania zmian nie tylko po stronie procedur prowadzonych w Urzędzie Miejskim Wrocławia, ale także dokonania zmian wpisów przykładowo w Krajowym Rejestrze Sądowym, księgach wieczystych, bankach, zakładach energetycznych, zakładach pracy czy spółdzielniach mieszkaniowych. Obowiązek ten wynika m.in. z ustaw o ewidencji ludności, swobodzie działalności gospodarczej i innych. Wymiana dokumentów wiąże się z kolei (z wyjątkiem sytuacji, gdy czynność ta następuje bez opłat - jak w przypadku dowodów osobistych) z poniesieniem kosztów, a niedopełnienie powyższego obowiązku może być też zagrożone sankcją karną. Ponadto Komisja zauważyła, że przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą przy tej ulicy, zmuszeni byłiby do poniesienia kosztów wymiany szyldów, pieczętek, banerów reklamowych, papierów firmowych, przeprogramowania kas fiskalnych itp. Koszty tej zmiany w znacznym stopniu obciążłyby budżet Gminy.

Niezależnie od powyższego Dyrektor przyznał, że prawidłowość pisowni nazwiska słynnej polskiej noblistki jest od wielu lat przedmiotem debat i dyskusji. To w polskiej tradycji przyjęte jest umieszczanie nazwiska panieńskiego przed mężowskim. Natomiast na całym świecie uczona znana jest jako Maria Curie. Nagrody Nobla otrzymała także pod nazwiskiem przyjętym po swym francuskim mężu. W Lublinie istnieje Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej (UMCS), w którego księdze gości patronka złożyła własnoręczny podpis. Kolejność członów zapisana jest właśnie jako Curie-Skłodowska. Wrocław jest jednym z 65 polskich miast, w których ulice noszą nazwisko uczonej zapisane w takiej właśnie kolejności. Jednak odwrotna kolejność członów, także jest używana, m.in. przez Muzeum im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie oraz wiele miast.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku **głosowania jednogłośnie nie-uwzględniła powyższej petycji**

Ad. III Następnie Komisja rozpoznała wniosek oraz skargi:

1. wniosek w sprawie zmiany systemu wsparcia Gminy Wrocław dla podmiotów prowadzących żłobki i kluby dziecięce - druk nr 216/19

Zreferowała: Dyrektor Wydziału Zdrowia,

Wnioskiem z dnia 05.03.2019r. (data wpływu 07.03.2019r.) *Wylacza się jawność niniejszego punktu w zakresie imion i nazwisk jako zawierającej dane osobowe osób fizycznych w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).* (dalej: Wnioskodawcy) wskazując na art. 60 i art. 61 ustawy z dnia 4 lutego 2011r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2019r., poz. 409, dalej: ustawa), wyrazili sprzeciw wobec przyjętych przez Radę Miejską Wrocławia zasad konkursu.

W ocenie Wnioskodawców niezrozumiałym jest system zasad przyjętych przez Radę Miejską Wrocławia, promujący wsparcie Miasta tylko i wyłącznie dla dzieci uczęszczających do żłobków publicznych i niepublicznych z rejestru miejskiego, przy jednoczesnym wykluczeniu wsparcia dzieci uczęszczających do klubów dziecięcych. Według Wnioskodawców, tak określone reguły dysponowania środkami pochodzącymi z podatków obywatelskich są niesprawiedliwe i systemowo wadliwe. Podnoszą przy okazji, iż obowiązujące przepisy umożliwiają władzom samorządowym budowanie systemu dotacji celowej, który udzielałby wsparcia dla dzieci do lat 3 na równych zasadach, wskazując na art. 60 i art. 61 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, którego zapisy określają równość pomiędzy wszystkimi trzema formami sprawowania opieki nad dziećmi, tj. żłobkami, klubami dziecięcymi oraz opiekunami dziennymi.

Dla Wnioskodawców niezrozumiałym jest stanowisko Miasta wykluczające kluby dziecięce, a tym samym dzieci do nich uczęszczające z możliwości uzyskania wsparcia publicznego w postaci dotacji.

Wobec czego Wnioskodawcy kierują postulat zmiany w ich ocenie wadliwego, niesprawiedliwego i niezgodnego z obowiązującym prawem oraz dyskryminującego dzieci systemu wsparcia publicznego dotyczącego dotacji dla opieki nad dziećmi do lat 3.

Stanowisko w sprawie wniosku w imieniu Prezydenta Wrocławia zajęła Dyrektor Wydziału Zdrowia i Spraw Społecznych Urzędu Miejskiego Wrocławia pismem z dnia 13 marca 2019r.. Dyrektor poinformowała, że uwzględniono w/w wniosek, w efekcie czego skorygowano zakres uprawnionych do uzyskania dotacji w konkursie o kluby dziecięce, ogłoszonym w marcu 2019 r.

Zgodnie z art. 60 ustawy Podmioty, o których mowa w art. 8 ust. 1, prowadzące żłobek lub klub dziecięcy lub zatrudniające dziennych opiekunów oraz osoby, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1, mogą otrzymać na dziecko objęte opieką w żłobku lub klubie dziecięcym, lub przez dziennego opiekuna dotację celową z budżetu gminy (ust. 1). Wysokość i zasady ustalania oraz rozliczania dotacji celowej, o której mowa w ust. 1, w tym kategorii dzieci, na które przyznawana jest dotacja, określa rada gminy w drodze uchwały (ust. 2). W uchwale, o której mowa w ust. 2, może zostać określone, że dotacja, o której mowa w ust. 1, może zostać przyznana również na dzieci zamieszkałe na terenie innej gminy niż gmina przyznająca dotację (ust. 3).

Z kolei zgodnie z art. 61. Ustawy, Wójt, burmistrz lub prezydent miasta może zlecić podmiotom, o których mowa w art. 8 ust. 1, organizację opieki sprawowanej w formie żłobka lub klubu dziecięcego lub przez dziennych opiekunów (ust. 1). Do wyłaniania podmiotów mających organizować opiekę, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (ust. 2). Tak sformułowany przepis nie wyklucza możliwości dotowania klubów dziecięcych.

Mając na uwadze powyższe Komisja uznała powyższy wniosek za uwzględniony i bezprzedmiotowy. W wyniku Komisja **głosowania jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wniosku.**

2. skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie odmowy wyrażenia zgody na przekazanie przez Murapol Projekt 45 Sp. z o. o., na rzecz Gminy Wrocław, kwoty odpowiadającej 5-letnim kosztom zapewnienia transportu i opieki w czasie przewozu dziecka – **druk 207/19**

Zreferował: Dyrektor Departamentu Edukacji ,

Pod względem formalno-prawnym skarga nie budzi zastrzeżeń.

W skardze z dnia 20.03.2019 r. Skarżący wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, domagając się unieważnienia skarżonej uchwały. Formułując zarzuty skarżący przedmiotowej uchwale zarzuca naruszenie szeregu przepisów w tym Konstytucji RP. Odnosząc się do zarzutów dotyczących szeroko rozumianego naruszenia granic prawa;

W dniu 25 stycznia 2019 r. do Prezydenta Wrocławia wpłynął wniosek „Murapol Projekt 45” sp. z o.o. o wydanie zaświadczenia o spełnieniu warunku zachowania wymaganej odległości realizowanej inwestycji od przedszkola.

Prezydent Wrocławia w dniu 31 stycznia 2019 r. wydał zaświadczenie, że w odległości nie większej niż 1500 m od planowanej inwestycji mieszkaniowej przy ul. Konduktorskiej we Wrocławiu funkcjonujące przedszkole nie jest w stanie zapewnić wychowania przedszkolnego dzieciom w liczbie stanowiącej nie mniej niż 3,5 % planowanej liczby mieszkańców inwestycji mieszkaniowej tj. 19 dzieciom w wieku przedszkolnym.

W dniu 28 grudnia 2018 r. wpłynął wniosek ww. podmiotu o wyrażenie w formie uchwały przez Radę Miejską Wrocławia zgody na przekazanie przez inwestora kwoty odpowiadającej 5-letnim kosztom zapewnienia transportu i opieki w czasie przewozu dzieci, o których mowa odpowiednio w art. 32 ust. 5 lub w art. 39 ust. 3 pkt 1 *Prawa oświatowego*, tj. dzieci publicznego przedszkola, oddziału przedszkolnego w publicznej szkole podstawowej, publicznej innej formy wychowania przedszkolnego, niepublicznego przedszkola, oddziału przedszkolnego w niepublicznej szkole podstawowej, niepublicznej innej formy wychowania przedszkolnego oraz publicznych szkół podstawowych

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 *ustawy o samorządzie gminnym* oraz art. 18 ust. 1 *ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (dalej; ustawa)*, w dniu 21 lutego 2019 r., Rada Miejska Wrocławia, w formie uchwały, odmówiła wyrażenia zgody na przekazanie przez „Murapol Projekt 45” sp. z o.o., ul. Partyzantów 49, w Bielsku-Białej, na rzecz Gminy Wrocław, kwoty odpowiadającej 5-letnim kosztom zapewnienia transportu i opieki w czasie przewozu dziecka, o których mowa odpowiednio w art. 32 ust. 5 lub w art. 39 ust. 3 pkt 1 *Prawa oświatowego*, na którą to uchwałę „Murapol Projekt 45” sp. z o.o. za pośrednictwem Rady Miejskiej Wrocławia, wniosła w dniu 26 marca 2019r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargę.

Kwestionując legalność uchwały, skarżący wskazał w pierwsze kolejności na rażące naruszenie art. 18 ust. 1 *ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących*, polegające na jego błędnej interpretacji i

odmowę jego zastosowania w sprawie pod pretekstem tego, że ww. przepis nie jest wystarczająco precyzyjny, by dało się go zastosować, a w konsekwencji naruszenie legalności i praworządności działania organów administracji publicznej (art. 7 Konstytucji RP) oraz naruszenie zasady zaufania do państwa i jego organów (art. 2 Konstytucji RP).

W ocenie Skarżącego Rada Miejska Wrocławia odmawiając wyrażenia zgody postąpiła wbrew wskazanemu przepisowi, który w istocie obliuguje organ stanowiący do pozytywnego zajęcia stanowiska w tym zakresie. Co więcej treść uzasadnienia uchwały wskazuje, iż de facto Rada Miejska w każdym przypadku winna odmówić wyrażenia takiej zgody, co czyni w praktyce art. 18 ustawy przepisem martwym.

W ocenie Skarżącego "odmowa jego zastosowania w sprawie pod pretekstem tego, że ww. przepis nie jest wystarczająco precyzyjny, by dało się go zastosować" stanowi w istocie kwestionowanie legalności cyt. wyżej przepisu.

Stanowisko w sprawie zajął Dyrektor Departamentu Edukacji Urzędu Miejskiego Wrocławia. Dyrektor wskazał, iż normy obowiązujących przepisów prawa nie nakładają na gminę obowiązku podjęcia uchwały wyrażającej zgodę na przekazanie przez inwestora wspomnianej kwoty. Art. 18 ustawy z 05 lipca 2018 r. o *ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących* mówi, że „wymóg zlokalizowania inwestycji mieszkaniowej w odległości niespełniającej wymogu, o którym mowa w art. 17 ust. 2 pkt 2 lit. a lub b, uważa się za spełniony, jeżeli inwestor zobowiąże się, za zgodą rady gminy wyrażoną w formie uchwały, do przekazania na rzecz gminy kwoty odpowiadającej 5-letnim kosztom zapewnienia transportu i opieki w czasie przewozu dziecka.” Wprowadza zatem fakultatywność „zachowania” gminy, o czy świadczą słowa „za zgodą rady gminy”, a nie jej obligatoryjność. Jeśli bowiem ustawodawca przewidując udział gminy w procesie przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych, wskazał organowi płaszczyznę współdecydowania, to nie oznacza to, iż nie dał mu przestrzeni do podjęcia takiej decyzji jaką uważał za najlepszą a przypisał jej jedynie formalną rolę.

Zatem przepis jest precyzyjny i nie budzi wątpliwości w tym sensie, że wprowadza przesłankę zaistnienia prawnej możliwości zawarcia z inwestorem umowy określonej w art. 18 ust. 2 ww. ustawy, a usankcjonowania prawem obowiązku jej zawarcia. Pojęcie "zgody" nie powinno budzić wątpliwości w świetle jego słownikowej definicji. Zgodnie ze Słownikiem Języka Polskiego PWN, zgoda oznacza "pozwolenie na coś". Zgoda czy pozwolenie jest komunikatem skierowanym do innego podmiotu, wyrażającym wolę podmiotu udzielającego zgody czy pozwolenia.

Ponadto wola stron jest w omawianym kontekście szczególnie istotna z tego względu, że art. 18 ust. 2 ww. ustawy wyraźnie wskazuje na to, że pomiędzy gminą a inwestorem ma zostać zawarta umowa.

Nie ma prawnej możliwości uznania, by ta umowa nie podlegała powszechnej zasadzie swobody umów. W kontekście tej zasady warto zresztą zauważyć, że zgodnie z art. Konstytucji RP, "Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw". Tymczasem Skarżący zdaje się sugerować w treści skargi, że rada gminy ma obowiązek wyrazić zgodę na żądanie inwestora, tym samym powodując zawarcie umowy określonej w art. 18 ust. 2 ww. ustawy o treści narzuconej przez jedną ze stron stosunku prawnego.

Ustawodawca wprowadził do ustawy instytucję wyrażenia zgody, a następnie zawarcia umowy, aby rada gminy i inwestor mogli wspólnie, za obopólną zgodą, kształtować budownictwo mieszkaniowe w gminie, biorąc pod uwagę lokalne uwarunkowania i nie naruszając przy tym systemu transportu dzieci do szkół. Założenie przeciwne, ku któremu zdaje się skłaniać Skarżący, oznaczałoby natomiast, że Ustawodawca wprowadził do ustawy przepis łamiący swobodę umów, tzn. nakazujący jednej stronie aby w sposób bezwarunkowy wyraziła zgodę na zawarcie umowy narzuconej przez drugą stronę i sprzecznej z jej wolą.

Strona skarżąca podnosi, że „przedmiotowa uchwała nie skutkuje powstaniem po stronie gminy zobowiązania finansowego a mając charakter administracyjnoprawny wywołuje skutek cywilnoprawny.”

Zgodnie z art. 18 ustawy o *ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących* gmina wyraża zgodę w formie uchwały a następnie zobowiązanie inwestora o przekazaniu kwoty odpowiadającej 5-letnim kosztom zapewnienia transportu i opieki w czasie przewozu dziecka zamieszcza się w umowie z gminą, zawieranej w formie aktu notarialnego.

Ust. 3 mówi, że jeżeli wymóg, o którym mowa w art. 17 ust. 2 pkt 2 lit. a lub b ustawy o *ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących*, zostanie spełniony przed upływem 5 lat od dnia oddania inwestycji mieszkaniowej do użytkowania, zobowiązanie, o którym mowa w ust. 1, wygasa od dnia spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 17 ust. 2 pkt 2 lit. a lub b ww. ustawy a inwestorowi przysługuje roszczenie o zwrot niewykorzystanej kwoty przekazanej z góry za ten okres.

Nie sposób zatem założyć, że ustawowy obowiązek gminy zwrotu niewykorzystanej kwoty nie rodzi zobowiązania finansowego po stronie gminy. Zobowiązania finansowe to bowiem nic innego jak umowne zobowiązania do przekazania środków pieniężnych lub innych aktywów finansowych innej jednostce gospodarczej. Nie sposób zatem nie kwestionować opinii jakoby gmina musiała zgodzić się na przekazanie przez inwestora, w zasadzie w depozyt, abstrakcyjnej kwoty, „ustalonej” wg nieprzewidywalnej ilości dzieci i ich opiekunów, w hipotetycznym czasie oddania inwestycji mieszkaniowej do użytkowania.

Zarzut skargi o stwierdzenie nieważności uchwały nie może dotyczyć pisma wysłanego przez jakikolwiek departament Urzędu Miejskiego Wrocławia, bo celem tej skargi jest stwierdzenie nieważności uchwały, a nie pisma. W szczególności, z treści uchwały nie wynika, by odmowa wyrażenia zgody wynikała z podnoszonych przez Skarżącego okoliczności, takich jak: odmowa zastosowania w sprawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, a tym bardziej "odmowa jego zastosowania w sprawie pod pretekstem tego, że ww. przepis nie jest wystarczająco precyzyjny, by dało się go zastosować". Natomiast znajdujące się w uzasadnieniu skarżonej uchwały sformułowanie, wskazujące na "brak precyzyjnych zapisów dotyczących sposobu obliczania kosztów (...)" nie dotyczy treści upoważnienia ustawowego, tylko treści wniosku inwestora. To z tego wniosku nie wynikają informacje na tyle wystarczające, by organ stanowiący Gminy Wrocław mógł podjąć kompleksową i przemyślaną decyzję co do tego, czy w ramach swobody umów zawrzeć z inwestorem umowę określoną w art. 18 ust. 2 ww. ustawy. Jako, że Skarżący uzasadnia, że "odmowa zajęcia merytorycznego stanowiska w sprawie, oparta wyłącznie na argumencie o braku wystarczającej precyzyjności przepisów prawa" miałyby być podstawą do uznania, że nastąpiło rażące naruszenie art. 18 ust. 1 ww. ustawy, to zarzut taki należy uznać za chybiony, bowiem jest on oparty na niezgodnym z prawdą twierdzeniu Skarżącego.

Komisja w wyniku **głosowania (za – 1 Radny , wstrzymał się – 1 Radny, przeciw – 1 Radny) nie wydała opinii.**

3. skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu - **druk nr 193/19**

Zreferował: Zastępca Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu,

Wyłącza się jawność niniejszego punktu w zakresie imion i nazwisk oraz całej treści jako zawierającej dane osobowe osób fizycznych w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).

Szczególna ochrona osób fizycznych składających skargę do Rady Miejskiej Wrocławia, wynika także z postanowień art. 225 § 1 Kpa, stanowiącego, że nikt nie może być narażony na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut z powodu złożenia skargi jeżeli działał w granicach prawem dozwolonym.

Mając na uwadze powyższe Komisja uznała skargę za bezzasadną i w wyniku **głosowania (za – 2, wstrzymał się 1 Radny, przeciw – 0) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

Ad IV. Komisja bez uwag przyjęła protokół nr 4 z poprzedniego posiedzenia.

Ad. V. Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Na tym posiedzenie zakończono.

Jolanta Niezgodzka
Wiceprzewodnicząca Komisji

Protokół sporządziła: Barbara Grosel